

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 4 kwietnia 2016 r.

Poz. 780

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.VI.743.16.2016.KB WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 1 kwietnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) **stwierdzam nieważność uchwały nr XXI/183/16 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 24 lutego 2016 r.** w sprawie uchwalenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych wsi Bąków **w części tekstowej dotyczącej § 11 pkt 10 w sformułowaniu „W ramach wyznaczonych miejsc postojowych należy zapewnić miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w liczbie nie mniejszej niż: 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100; 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100” zapisów „w liczbie nie mniejszej niż: 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100; 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100”.**

Uzasadnienie

Na sesji 24 lutego 2016 r. Rada Miejska w Kluczborku, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 20 ust. 1 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz w związku z uchwałą nr VI/44/15 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych wsi Bąków, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kluczbork przyjętego uchwałą nr XIX/194/2012 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 24 lutego 2012 r., podjęła uchwałę nr XXI/183/16 w sprawie uchwalenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych wsi Bąków. Wyżej wymieniona uchwała wraz załącznikami wpłynęła do organu nadzoru 4 marca 2016 r., natomiast dokumentacją prac planistycznych wpłynęła w dniu 10 marca 2016 r., w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z 16 marca 2016 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) zawiadomił Przewodniczącego Rady Miejskiej w Grodkowie o wszczęciu z urzędu postępowania nadzorczego.

Wszczęcie postępowania nadzorczego nastąpiło z powodu naruszenia następujących przepisów:

- 1) § 137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. nr 100 poz. 908 ze zm.) poprzez powtórzenie przepisów w § 11 ust. 10 (cyt.) „W ramach wyznaczonych miejsc postojowych należy zapewnić miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w liczbie nie mniejszej niż: 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100; 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100”,

mimo że powyższe przepisy przewidziane zostały w art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (j. t. Dz. U. z 2015 r. poz. 460 ze zm.);

- 2) § 9 ust. 3 i 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez brak odpowiedniego oznaczenia barwnego dla terenu o symbolu MN/U;
- 3) art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez zamieszczenie stwierdzenia w podstawie prawnej, iż uchwalany plan miejscowy nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kluczbork.

Wojewoda Opolski zapewnił organom gminy Kluczborka możliwości czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, poprzez składanie wyjaśnień dotyczących przedstawionych w wyżej wymienionym piśmie zarzutów.

Dnia 21 marca 2016 r. do tutejszego urzędu wpłynęły wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kluczborku (pismo nr A.O.0002.21.2016), z których wynika, iż (cyt.): „W §11 ust. 10 uchwały zapisy dotyczące liczby miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową realizują ustawowy wymóg dotyczący zakresu planu miejscowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.):

„6) zasady kształtowania zabudowy [...], minimalną ilość miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji[...]”

Zgodnie z przytoczoną w piśmie ustawą o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460 z późn. zm.) ustawodawca określił minimalną liczbę miejsc postojowych dla pojazdów posiadających kartę parkingową, jednak dotyczy to jedynie dróg (publicznych, wewnętrznych i innych – określonych w ustawie Prawo o ruchu drogowym):

„Art.12a.1. Art. 12a.1. Organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach wyznaczając miejsca przeznaczone na postój pojazdów wyznacza stanowiska postojowe dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwaną dalej „kartą parkingową”:

- 1) na drogach publicznych;
- 2) w strefach zamieszkania, o których mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) w strefach ruchu, o których mowa w art. 2 pkt 16a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”,

Zgodnie z art. 2 pkt 16 oraz 16a ustawy Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm.):

„16) strefa zamieszkania – obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi;

16a) strefa ruchu – obszar obejmujący co najmniej jedną drogę wewnętrzną, na który wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi;”

Zgodnie z powyższym obowiązek nałożony przez ustawodawcę w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został wypełniony w sposób prawidłowy, ponieważ plan nie obejmuje terenów dróg (publicznych, wewnętrznych ani pozostałych). Przyjęte wskaźniki są analogiczne do określonych w ustawie, jednak nie występuje tu naruszenie §137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. nr 100, poz. 908 z późn. zm.).”

W § 11 pkt 10 przedmiotowej uchwały został powtórzony zapis aktu wyższego rzędu, tj. ustawy o drogach publicznych zakresie objętym jej przepisami art. 12a ust. 2. Przewodniczący Rady Miejskiej wyjaśnia, iż powtórzenie zapisu nie dotyczy dróg publicznych. Zdaniem Wojewody Opolskiego ustalenia miejscowego planu, które są faktycznym powtórzeniem zapisu aktu wyższego rzędu stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planów miejscowych.

Stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 27 sierpnia 2013 r. (II SA/Wr 475/13) (cyt.): „*Akt prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego stanowiony jest na podstawie upoważnienia ustawowego i winien być sporządzany tak, by jego regulacja nie wykraczała poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, nie czyniła wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także by nie powtarzała kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Akt prawa miejscowego musi zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Przypomnieć należy, iż tylko w ustawie dozwolone jest ustalanie obowiązków i praw obywateli oraz określenie wyjątków władczej ingerencji w konstytucyjnie gwarantowane prawa i wolności obywateli. Również tylko w ustawie dopuszczalne jest określenie kompetencji organów administracji publicznej. Zakres upoważnienia winien być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę (art. 7 Konstytucji RP). Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, co oznacza, że zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisy kompetencyjne oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii*”.

Stanowisko Wojewody znajduje również poparcie w wyroku WSA w Opolu z dnia 18 grudnia 2007 r. (II SA/Op 492/07) (cyt.): „*Naruszenie granic upoważnienia ustawowego do stanowienia aktów prawa miejscowego uzasadnia stwierdzenie nieważności tej części zaskarżonej uchwały. Podkreślić należy, iż przepisy gminne nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą pozostawać z nimi w sprzeczności (por. wyrok NSA z 14 grudnia 2000 r., sygn. akt SA./Bk 292/00; podobnie wyrok NSA z 16 marca 2001 r., sygn. akt IV SA. 385/99). Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Z uwagi na fakt, iż uchwała rady gminy, będąca źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, jest aktem prawa miejscowego, musi respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu bez potrzeby wpisywania do jej treści postanowień ustawowych*” (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02, niepubl., wyrok NSA w Warszawie z dnia 16 marca 2001 r., sygn. akt IV SA 385/99, LEX 53377).

Ponadto Przewodniczący Rady Miejskiej wyjaśnia, iż zgodnie z art. 12a ust. 1 ustawy o drogach publicznych wyznaczenie miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową wyznacza się m.in. w strefie zamieszkania, który jest zdefiniowany w art. 2 pkt 16 jako (cyt.): „*obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi*”.

Pod pojęciem drogi inne można uznać iż są to drogi niepubliczne, zwane inaczej drogami wewnętrznymi. Zgodnie z art. 8 ust. 1 (cyt.): „*Drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.*”

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej na terenach RU-5, ZP-9 i MN/u-26 przeznaczeniem uzupełniającym są tereny urzędzenia komunikacji (dojścia, dojazdy, miejsca postojowe i parkingi), czyli drogi wewnętrzne.

Biorąc powyższe Przewodniczący określił sposób ustalenia liczby miejsc parkingowych dla osób zaopatrzonych w kartę parkingową powtarzając art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jednakże sposób realizacji tego obowiązku nie odpowiada technikom prawodawczym i narusza §137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Wojewoda Opolski stwierdza, iż doszło tu do **istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego**, co skutkuje stwierdzenie w tej części nieważnością uchwały.

Odnosnie naruszenia § 9 ust. 3 i 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Przewodniczący rady Miejskiej wyjaśnia, iż (cyt.): „*Dla terenu oznaczonego symbolem MN/U zastosowane zostało analogiczne oznaczenie barwne, dostosowane do obszaru planu miejscowego obowiązującego dla całej wsi Bąków. Kolor ten jest brązowy, jednoznacznie wyróżnia się od pozostałych oznaczeń barwnych stosowanych na rysunku planu miejscowego i w sposób jednoznaczny umożliwia powiązanie go z legendą rysunku powyższego planu. Zgodnie z przytoczonym § 9 ust. 3 i 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:*

„3.3. Barwne oznaczenia graficzne na projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować w sposób przejrzysty, zapewniający czytelność projektu rysunku planu miejscowego, w tym czytelność mapy, na której jest on sporządzony.

4. W zależności od specyfiki i zakresu ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów oraz granic i linii regulacyjnych, dopuszcza się stosowanie na projekcie rysunku planu miejscowego uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych oraz literowych i cyfrowych.”.

W związku z powyższym zastosowane oznaczenia barwne spełniają warunki określone w powyższym rozporządzeniu.”

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych wsi Bąków wyznaczono tereny o symbolu MN/U-26 tj. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w układzie wolnostojącym oraz usługi, jako podstawowe przeznaczenie terenów, jednocześnie barwne oznaczenie planu informuje, iż podstawowe przeznaczenie to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Z treści tego przepisu wynikają dwie normy: obowiązek ustalenia przejrzystego, niebudzącego wątpliwości przeznaczenia terenu i obowiązek dokonania tego w akcie prawnym, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Na tle ukształtowanej już linii orzeczniczej sądów administracyjnych należy przyjąć, że dopuszczalne jest określanie mieszanego przeznaczenia podstawowego, zdefiniowanego jako funkcje, które wzajemnie się nie wykluczają i nie są ze sobą sprzeczne oraz, że są uzasadnione specyfiką terenu czy preferencjami lokalnej społeczności (por. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2011 r.

II OSK 1962/11 oraz wyrok NSA z dnia 8 sierpnia 2012 r. II OSK 1334/12). Wymaga to jednak wykazania, że na tle konkretnego stanu faktycznego, ustalenia planu nie są sprzeczne z zasadami kształtowania polityki przestrzennej określonymi w art. 1 ust. 2 ustawy (wyrok NSA z dnia 1 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 1855/12). Innymi słowy dopuszczalne jest określenie kilku funkcji podstawowych terenu. Istotne jest jednak aby ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określały konkretnie warunki, w jakich każdy z wariantów przeznaczenia przyjętych w planie może być realizowany. Jak bowiem wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 czerwca 2009 r., (sygn. akt II OSK 1854/08) „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego, stanowiący o ograniczeniach w sposobie wykonywania prawa własności, winien stanowić o tym w sposób czytelny i budzący jak najmniej wątpliwości interpretacyjnych. Jeżeli tego nie czyni, budząc wątpliwości zasadniczej natury co do przeznaczenia terenu, to rzeczywiście może stanowić zagrożenie dla standardów demokratycznego państwa, powielając wątpliwości na etapie rozstrzygnięć indywidualnych. W konsekwencji taki plan to prosta droga do niekończących się sporów interpretacyjnych. I oczywiście nie chodzi tu o zwykłe wątpliwości interpretacyjne pojedynczych norm prawnych, poddające się wykładni, ale takie, które dotyczą kluczowych kwestii jak przeznaczenie terenu.”

Podstawowe barwne oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na rysunku planu miejscowego określa załącznik nr 1 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W ww. załączniku nie przypisano odpowiedniego koloru dla oznaczania terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, jednakże dla ww. terenów załącznik rozporządzenia określa odpowiednie oznaczenia barwne dla poszczególnych obszarów, tj. dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – kolor jasnobrązowy, dla zabudowy usługowej – kolor czerwony. Zgodnie z § 9 ust. 4 ww. rozporządzenia na rysunku planu można stosować oznaczenia mieszane, dlatego możliwe jest dobranie takiego barwnego oznaczenia, jednoznacznie określającego przeznaczenie terenu o symbolu MN/U-26.

Wojewoda Opolski ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż brak odpowiedniego koloru narusza § 9 ust. 3 i 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Kluczborku przedstawił wyjaśnienia na zarzut naruszenia art. 20 ust. 1 ustawy twierdząc (cyt.): „plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Powyższa ustawa nie zawiera rozwiązania odnośnie formy prawnej, w której powinno nastąpić to stwierdzenie. Wobec tego zastosowane rozwiązanie należy uznać za właściwe.”

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Powyższa ustawa nie zawiera rozwiązania

odnośnie prawnej formy, w której powinno nastąpić stwierdzenie, że projekt planu nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednak skoro jest to rozstrzygnięcie rady gminy, to powinno zostać podejmowane w formie odrębnej uchwały poprzedzającej podjęcie uchwały w sprawie planu miejscowego lub w części wstępnej uchwały w sprawie planu miejscowego. Zamieszczenie stwierdzenia w podstawie prawnej, iż uchwalony plan nie narusza ustaleń studium jest nieistotnym naruszeniem prawa, aczkolwiek należy podjąć uchwałę o nienaruszeniu ustaleń studium przed uchwaleniem miejscowego planu lub zapis ten umieścić w części wstępnej.

Wojewoda Opolski podkreśla, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa powszechnie obowiązującego musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Ustawodawca przyjął w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, że (cyt.): *istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub jej części.*

Organ nadzoru po analizie przedłożonej uchwały wraz z załącznikami stwierdza, iż powtórzenie przepisów wyższego rzędu stanowią **istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego**, które w konsekwencji skutkować muszą stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy **w części tekstowej dotyczącej § 11 pkt 10** w sformułowaniu „*W ramach wyznaczonych miejsc postojowych należy zapewnić miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w liczbie nie mniejszej niż: 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100; 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100*” zapisów „*w liczbie nie mniejszej niż : 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100; 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100*”.

W stosunku do pozostałych naruszeń prawa, tj. braku odpowiedniego oznaczenia barwnego, zamieszczenie w podstawie prawnej twierdzenia, iż plan miejscowy nie narusza ustaleń studium, Wojewoda ogranicza się do wskazania, że przedmiotowa uchwała została wydana z naruszeniem prawa. Wydane w przedmiotowej sprawie wskazanie ma na celu zapobieżenie tego typu uchybieniom w przyszłości i nie skutkuje nieważności uchwały w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę ww. niezgodności z prawem uchwały nr XXI/183/16 Rady Miejskiej w Kluczborku z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych wsi Bąków, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Z-ca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości

Radosław Miązek